

कन्तु घटत्वादिप्रकारकप्रत्यक्षत्वं घटत्वादिज्ञानं विनापि जायमाने सामान्यलक्षणाजन्यघटादिसुखविशेषकप्रत्यक्षे-
व्यभिचारवारणाय विषयत्वमपहाय प्रकारिताप्रवेशः ।
प्रकारिता चालौकिकी ग्राह्या तेन निर्विकल्पकजन्यप्राप-
निकतद्विशिष्टलौकिकप्रत्यक्षे न व्यभिचारः । न चैवं ज्ञान-
लक्षणासन्निकर्षे लौकिकसन्निकर्षद्वयमेव यत्न वर्त्तते तत्र
कोऽङ्गं ज्ञानं स्यादिति वाच्यं तत्र लौकिकालौकिकोभय-
तत्प्रकारितानुज्ञानस्यैव उत्पत्तेः विषयतायाः साहचर्य-
त्वादोक्तत्वात् । न च तत्प्रकारकज्ञानं विनापि जायमाने
योगजधर्मजन्यतत्प्रकारकप्रत्यक्षे व्यभिचार इति वाच्यं
योगजधर्मजन्यतदवच्छेदकतज्ज्ञानत्ववच्छिन्नान्यत्वेन प्रत्यक्ष-
विशेषणात् तत्प्रकारकज्ञानं विना योगजधर्मैणापि तत्-
प्रकारकप्रत्यक्षजननात् योगजधर्मस्य निर्विकल्पकाजनक-
त्वात् । न च चक्षुःसंयोगजन्यनिर्विकल्पकसहकारेण
योगजधर्मजनिते तत्प्रकारकप्रत्यक्षे व्यभिचार इति
वाच्यम् तत्र निर्विकल्पकजनकीभूतचक्षुःसंयोगादि-
यत्ते तत्प्रकारकलौकिकप्रत्यक्षस्यैव उत्पत्तेः अलौकि-
कप्रत्यक्षजनकयोगजधर्मसत्त्वेऽपि यथोक्तकार्यकारण-
भावस्यैव बाधकत्वेनालौकिकप्रत्यक्षस्यानुत्पत्तेः । न
चैवं निर्विकल्पकोत्पत्तिकाळे चक्षुःसंयोगादिनाशे
तन्निर्विकल्पकसहकारेण योगजधर्मात्तत्प्रकारक-
साक्षात्कारो न स्यादिति वाच्यम् इष्टावृत्तेः । न चैवं
तत्प्रकारकप्रत्यक्ष एव तज्ज्ञानस्य हेतुतया इदं रजतमिति
शुक्तिविशेषकमानसभ्रमे शुक्तिज्ञानस्याहेतुतया शुक्ति-
ज्ञानं विनापि तादृशभ्रमापत्तिरिति वाच्यं इदं रजतमिति
शुक्तिविशेषकमानसभ्रमस्यापि शुक्तिज्ञानात्मकशुक्तिवि-
शिष्टधीकारणसत्त्वेन यत्न कुर्वचिद्विभिण्य शुक्तिप्रकारक-
त्वनियमात् । शुक्तिज्ञानविरहस्थले शुक्तिप्रकारकज्ञान-
सामान्यकारणविरहादेव तदभावात् विशेषसामग्रीसहि-
ताया एव सामान्यसामग्र्याः फलोपधायकत्वात् । न चेदं
रजतमिति शुक्तिविशेषकमानसभ्रमस्य न शुक्तिप्रकारक-
त्वनियमः शुक्तिप्रकारकज्ञानप्रतिबन्धकदोषसत्त्वे तत्र
तस्याः योगाप्रकारत्वादिति वाच्यं शुक्तिमुख्यविशेष-
कतादृशमानसभ्रमस्थले तादृशदोषे मानाभावात् लाघ-
वाद्यथोक्तरूपेण ज्ञानलक्षणायाः कार्यकारणभाव-
कल्पने फलत्वेन तथैव कल्पनात् । न चैवं मानसोपनी-
तमाने उपनीतस्य मुख्यविशेषप्रतया माने मानाभावः ।
मुख्यविशेषप्रत्यक्षस्य कार्यतानवच्छेदकतया सामग्र्यात्तत्र

मानत्वापत्त्यात् इति वाच्यं मुख्यविशेषप्रत्यक्षस्य कारणानि
यस्यतया बाधकासत्त्व एव मुख्यविशेषप्रतया मानसम्भ-
वात्, न चैवं मानसोपनीतमानवत् बहिरिन्द्रियजोपनी-
तमानेऽप्युपनीतस्य प्रकारत्वमुख्यविशेषप्रत्यक्षलक्षणद्विविध-
विषयतापत्तिरिति वाच्यं सामान्यलक्षणालौकिकसन्निक-
र्षजन्यातिरिक्तस्य बहिरिन्द्रियजन्यतत्तन्मुख्यविशेषप्रत्य-
क्षलक्षणातुभवासिद्धतया अलीकतया यावद्विशेषसामग्री-
बाधादेव तदुबाधात् मानसस्य तत्तदतिरिक्तत्वापि इदं
रजतमित्याहुः उपनीतविशेषकधर्मस्य उपनीतशुक्तिग्रादि-
मुख्यविशेषप्रत्यक्षत्वमनुभवसिद्धमतोनालीकत्वं न च तथापि
घटघटत्वादिनिर्विकल्पकोत्तरं जायमानेऽयं घट इत्यादि-
विशिष्टप्रत्यक्षे घटत्वादेर्मुख्यविशेषप्रत्यापत्तिः लौकिक-
सन्निकर्षरूपविशेषसामग्रीसत्त्वादिति वाच्यम् तथाप्यसति-
बाधके घटाद्यंशे घटत्वादेः प्रकारत्वमुख्यविशेषप्रत्य-
क्षापीष्टत्वादिति । केचित्तु संसर्गावच्छिन्नतद्विषयताशालि-
ज्ञानत्वेन कारणता योगजधर्माजन्यसामान्यलक्षणाप्रत्या-
सत्त्यजन्यतद्विषयकप्रत्यक्षत्वेन कार्यता तद्विषयता । चालौ-
किकी ग्राह्या तेन तल्लौकिकप्रत्यक्षे न व्यभिचारः । एवञ्च
तद्विषयकप्रत्यक्षत्वमात्रस्य कार्यतावच्छेदकतया इदं रज-
तमिति शुक्तिमुख्यविशेषप्रत्यक्षमानसभ्रमोऽपि न शुक्तिज्ञानं
विना बहिरिन्द्रियजोपनीतमाने उपनीतस्य मुख्यवि-
शेषप्रत्यक्षनिराससोक्तक्रमेणेत्याहुः रिति संक्षेपः ।

मीमांसकवेदान्तिभिस्तु अस्याः प्रत्यासत्तित्वं नाङ्गीकृतम् ।
यथोक्तं वेदा०प० “न च ज्ञानं प्रत्यासत्तिः ज्ञानस्य प्रत्या-
सत्तित्वे व्यनुमानमात्रोच्छेदप्रसङ्गः” इति । अस्यायमा-
शयः वज्रिव्याप्यधूमवान् पर्वत इति परामर्शात्मकज्ञानस्य
व्यनुमितिहेतुतायाः सर्वैः स्वीकारात् तज्ज्ञानस्य च
वज्रिविषयकत्वेन तदुत्तरं जायमानं वज्रिमान् पर्वत इति
ज्ञानमलौकिकप्रत्यक्षमेव स्वादानुमितिः न च समानवि-
षयस्थले अनुमितिसामग्र्याः अलौकिकप्रत्यक्षसामग्र्याः
प्रतिबन्धकत्वेन नालौकिकप्रत्यक्षमपि तु अनुमिति-
र्भविष्यतीति चेन्न तादृशप्रतिबन्धप्रतिबन्धकभावकल्पन-
स्याप्राभाषिकत्वात् । अतएव इदं रजतमिति ज्ञान-
मनिर्वचनीयरजतविषयकं न देशान्तरस्यानुभूतरजतवि-
षयकमुपनयमय्यादया ज्ञानमिति स्थितम् ।

ज्ञानवापी स्त्री काशीस्थे वापीरूपे तीर्थभेदे तदाविर्भावादि
कथा काशी ११ क० ।

“वटोद्भव !, महाप्राज्ञ ! इष्टं पापपणोदिनीम्